

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 208. Num Ordinationes à Schismaticis factæ, aliique actus & gesta per eos sint valida, & quam pœnam juris incurrant, qui Ordines ab iis perunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

Castrop. *l. c. n. 16.* saltem de irregularitate specialiter interrogata Schismatico in iure, quamvis admittant, Schismaticum notorium durante Schismate irregularem esse, irregularitate generali, proveniente ex crimine quocunque enormi notorio, quæ etiam irregularitas & infamia per pœnitentiam aboletur; ut *idem.*

6. Sexta quasi pœna Schismatici est suspensio illius de Hæresi, & quidem, ut ait Castrop. *l. c. n. 19.* vehemens, eò quòd, licet Schismaticus quis esse possit sine errore intellectus, adeòque Hæresi, quia tamen id rard contingit, omnis Schismaticus non solum abjurare tenetur Schisma, sed etiam suspensionem Hæresis, Pegna. *l. c. comm. 73.* Ugol. *tr. de cens. Pontif. reserv. q. 184. in gloss. nec non Schismaticos.* Farin. *q. 184. n. 35.* Menoch. *de presumpt. l. 5. presumpt. 6. n. 24.* Castrop. *l. c.*

7. Sunt & aliæ pœnæ, quæ Schismaticis à Iudice Ecclesiastico irrogari possunt, pro qualitate criminis, ut confiscatio bonorum, privatio officiorum, honorum &c. item pœna pecuniaria, exilium, carcer, tritemes, imò & remissio brachii secularis, si sint pertinaces, ut colligitur ex *C. de Liguribus. 23. q. 5. C. non. vot. 23. q. 5. C. in unione Domini. dist. 23. c. C. unic. h. t. in 6.* & tradunt Diaz. *in pract. 6. 112. à n. 1.* Farin. *q. 184. n. 51.* Valent. *d. 3. p. 15. q. 3. vers. quinto, certum est.* Castrop. *l. c. n. 20.* ac denique irritatio actuum quorundam ab iis exercitorum, de quibus sit

Quest. 208. Num ordinationes à Schismaticis factæ, alique actus & gesta per eos sint valida, & quam pœnam iuris incurrant, qui Ordines ab iis receperunt.

R Esp. Primò: Juxta dicta *num. 2.* ordinationes seu collationes Ordinum, aliorumque Sacramentorum, utpote dependentes à potestate sacramentali Ordinis, quam non amittunt, validè ab

iis conferuntur, ita, ut verè characterem recipiant ab iis confirmati & ordinati, item templa, altaria, vasa sacra, ad usum divinum deputata, validè consecrant Episcopi Schismatici, ita, ut factam ab iis consecrationem repeti non sit necesse; item validè conficiunt Eucharistiam; non tamen licitè ea exercent, cum ipso iure ab usu dictæ potestatis sacramentalis sint suspensi.

2. Resp. Secundò: Potestatem jurisdictionis spiritualis nec validè nec licitè exercere possunt, quia eà privati ipso iure sic absolvere nequeunt ob hunc defectum jurisdictionis in pœnitentem à peccatis, nec leges ferre, indulgentias concedere, excommunicare, eligere, bona ecclesiastica alienare, Ecclesias unire, beneficia conferre, ita, ut hæc ab ipsis facta, ipso iure sint irrita, arg. *C. Novatianus. 7. q. 1. can. didicimus. 24. q. 1.* modò Schismatici sint notorii, aut etiam saltem nominatim denunciati, juxta dicta *cit. num. 2.*

3. Resp. Tertiò: Recipientes scienter Ordines à Schismatico ipso iure sunt suspensi, & hinc repellendi, *vi c. 2. h. t.* ab exercitio seu usu acceptorum Ordinum, sicut & ipsi ordinantes, qui proinde hoc exercitium, quo ipsi carent, ipsis concedere non poterunt vi collationis Ordinum. Porro ad hunc effectum in recipiente Ordines producendum, requiritur quoque, ut Ordinans sit notoriè Schismaticus, publicèque ac nominatim, ut talis denunciatus secundum partem admodum probabilem, Azor. *l. c. q. 11. Bonac. n. 13.* Castrop. *n. 18.* Pirh. *h. t. n. 10.* De cætero cum eo, qui scienter, vel ex crafta & supina negligentia ordinatus est ab Episcopo Schismatico, solus Pontifex dispensare potest quòd ad usum Ordinum, juxta dicta *n. 4.* arg. *C. quia diligentia. de elect. & ibi Layman. num. 3.* Pirh. *l. c.* cum eo verò, qui ex ignorantia inculpabiliter, quia probabiliter nescivit, Ordinantem fuisse Schismaticum, etiam Episcopus dispensare potest, *Gl. in c. 2. h. t. v. potestatem. Abb. ibidem. n. 7.*

TITULUS IX.

De Apostatis & Reiterantibus Baptisma.

Quest. 209. Apostasia quid & quotuplex?

R Esp. Primò: In genere vi nominis deflectionem seu recessum à statu suscepto significans, hic aliquando contractius cum D. Thom. *2. 2. q. 12. a. 1.* sumitur pro recessu à Deo, quod, quia fit tripliciter, nimirum recedendo vel à fide Christiana, vel à sacro Ordine, vel à Religione, seu Ordine religioso, quem quis professus; tres sunt Apostasie species: prima seu recessus à fide, (quæ propriissimè Apostasia est, dicta quoque à *Gl. in c. 1. h. t. v. Apostasia,* & communiter Apostasia perfidie est, quæ quis à fide Christiana penitus recedit, eamque totaliter deserit, transeundo ad Paganismum, vel Judæismum, vel Turcismum &c. efficitur Paganus, Judæus, vel Turca, *L. 1. §. 2. c. de Apost. c. non potest. 2. q. 7. Sylv. v. Apostata. n. 1.* Farin. *tr. de Hæresi. q. 183. §. 2. n. 13.* cum communi, Differe proinde Apostata ab Hæretico non essentialiter, sed nominaliter & accidentaliter, quatenus Hæreticus deficit à fide solum ex parte negando unum vel aliquos articulos fidei tantum, qui recessus minor à

R. P. Leur. Jur. can. Lib. 1.

fide speciem non mutat, neque enim Apostata definit esse Hæreticus, unde etiam à fide vera Catholica transiens ad sectam aliquam Hæreticam, v. g. Lutheranam vel Calvinisticam, vulgo tantum, & non propriè dicitur Apostata, nec pœnis contra Apostatas specialiter statutis subjacet, ut AA. communiter est itaque proprium & essentialè Apostasie totalis recessus à vera fide semel suscepta, terminus verò, ad quem fit recessus, seu transitus, habet se in ea ut materiale & accidentale, etsi ratione illius constitutur triplex, vel etiam quadruplex infidelitas, nempe Atheismus, Paganismus seu Gentilismus, Judæismus, Turcismus, Sanch. *L. 2. mor. c. 7. n. 16. & 17.* Laym. *th. mor. L. 2. tr. 2. c. 16. n. 1. & 2.* Pirh. *h. t. num. 2.*

2. Secunda est Apostasia ab Ordine Clericali, qualis dicitur, dum quis in sacris Ordinibus (puta Subdiaconatu, Diaconatu, Sacerdotio) constitutus ad statum laicalem, vel etiam conjugalem, dimisso habitu clericali propriè temeritate transit, Hostiens. *in sum. h. t. n. 2.* Sylv. *v. Apostasia. q. 2. n. 5.* Farin. *tr. de Hæresi. q. 183. §. 9. n. 115.* Pirh. *h. t. num. 4.* cum communi. Dixi: Constitutus in Ordinibus sacris; siquidem recedendo à statu clericali suscepto

Q

per